Nazwisko IMBIEROWICZ

Imiona Ignacy **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 20.01.1912r. **Miejscowość, kraj** Marcinek, Polska

Data śmierci 16.07.1975r. **Miejscowość, kraj** USA

Lat życia .....

Adres cmentarza cmentarz Św. Krzyża

.....

Źródła: „Weteran", nr. 651 (wrzesień 1975)

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Weteran Nr 651, wrzesień 1975

ŚP. IGNACY IMBIEROWICZ

Placówka 68 SWAP straciła jednego z bardzo czynnych i oddanych kolegów. Dnia 16 lipca 1975 r. odszedł na wieczną wartę śp. Ignacy Imbierowicz. Pamięci jego poświęcamy krótkie, lecz serdeczne wspomnienie.

Ignacy Imbierowicz urodził się 20 stycznia 1912 roku w miejscowości Marcywek, pow. Słopce. Tam się wychował i tam został powołany do czynnej służby wojskowej, którą odbył w jednym z batalionów 68 pp. w Jarocimie. Po przeszkoleniu został odkomendorowany do K.O.P. (Korpus Ochrony Pogranicza) i zakwaterowany w Ostrogu. Z chwilą wybuchu wojny polsko-niemieckiej w roku 1939 został powołany do służby wojskowej i brał udział w obronie Lwowa. Dnia 17 września tegoż roku na wiadomość, że w porozumieniu z Niemcami armia sowiecka przekroczyła wschodnie granice Polski, co przesądziło o dalszych losach Polski, uchodzi jak wielu innych rodaków do Rumunii. W czasie przekraczania granicy zostaje schwytany przez Rosjan i jako jeniec wojenny zesłany do łagru sowieckiego, gdzie przebywał aż do czasu zawarcia umowy przez Rząd gen. Sikorskiego z przedstawicielami ZSSR. Po utworzeniu oddziałów Wojska Polskiego zgłosił się do armii i wraz z jej jednostkami przemierzył obszary Persji, Syrii, Palestyny, Egiptu aż po ziemię włoską. W szeregach II Korpusu brał udział w szturmie na Monte Cassino i zdobyciu Ankony. Tam zastał go koniec wojny. Wyjeżdża do Anglii i tam zostaje zdemobilizowany. W roku 1950 przybył do Stanów Zjednoczonych i zamieszkał w Chicago. Rok później zawarł związek małżeński z p. Stellą Walentowską.

Do SWAP wstąpił w roku 1959; a małżonka jego została członkinią Korpusu Pomocniczego.

W roku 1974 z powodu podupadłego zdrowia przeszedł na emeryturę 16 lipca br. Po nagłym zasłabnięciu został przewieziony do szpitala, gdzie po dwukrotnym ataku serca zmarł, pozostawiając w głębokim smutku żonę, jej brata i siostrę oraz dalszą rodzinę. W Polsce mieszka siedmiu braci i siedem sióstr.

Sp. Imbierowicz posiadał następujące odznaczenia: Krzyż Zasługi z Mieczami, Krzyż II Korpusu Monte Cassino, Krzyż 5 dywizji piechoty, dwa medale "Polska Swemu Obrońcy", Odznakę pamiątkową VI dyw. Lwów, Miecze Hallerowskie.

W przeddzień pogrzebu koledzy i koleżanki przybyli do kaplicy żałobnej, aby odmówić wspólnie modlitwy; wartę honorową u trumny zaciągnęli weterani.

W dzień pogrzebu trumnę nakrytą flagą biało-czerwoną nieśli koledzy : K. Kogut, J. Szpyrka, S. Zieliński, M. Sowiński, J. Grabowski i R. Burda. Mszę św. w kościele Św. Michała odprawił ks. Kozień. Po nabożeństwie kondukt żałobny wyruszył na cmentarz Św. Krzyża. Na cmentarzu po odmówieniu modlitw rytuał żałobny odczytał komendant S. Zieliński. Flagę polską, którą nakryta była trumna, wręczono żonie.

"Spij spokojnie, drogi kolego, niech wolna ziemia amerykańska będzie ci lekką, ale nie zapominaj o ziemi ojczystej, za którą walczyłeś i cierpiałeś i która wykarmiła cię zbożami swych pól!"

Roman Burda
sekr. protokołowy